

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום פלילי

רח' התקווה 4 באר שבע, מיקוד 84120

טלפון: 073-3922000 פקס: 02-6462812

דוא"ל - DA-BSH-criminal@justice.gov.il

- נ ג ד -

הנאשמים:

1. אברהם בן סעדיה פרש

יליד 1979, ת.ז. ...

..., באר שבע

טלפון נייד:

(במעצר מיום 28.12.22)

2.

אלי בן סימון לביא

יליד 1982, ת.ז. ...

... באר שבע

טלפון נייד: ...

(במעצר מיום 28.12.22)

3.

חן בת גבריאל מלכה

ילידת 1993, ת.ז. ...

..., באר שבע

טלפון נייד:

(במעצר מיום 28.12.22)

4.

סאלי יצחק בן אבי אביטן

יליד 1990, ת.ז. ...

... באר שבע

(במעצר מיום 25.1.23)

כתב אישום

הנאשמים מואשמים בזאת כדלקמן:

חלק כללי:

1. הנאשמים 1-3 פעלו משך תקופה ממושכת באופן שיטתי ומאורגן, ככנופיית פשע, תוך שימוש בזהויות בדויות מול קורבנות הונאה רבים. עיסוקם המרכזי של הנאשמים היה בפשע וממנו הם התפרנסו.
2. לעיתים, לכנופיית המרמה חברו שותפים נוספים, כדוגמת, הנאשם 4, הכל כמפורט באישומים 1-3, ויואל בהלקר, כגורם המזייף בפועל, הכל כמפורט באישום התשיעי.
3. בין השנים 2021-2022, הנאשמים 1-4 קשרו קשר לבצע עבירות מרמה, התחזות וזיוף בהיקפים נרחבים ובאזורים שונים ברחבי הארץ, תוך שימוש בזהויות בדויות.
4. **כתוצאה ממעשי המרמה, כפי שיפורטו בהרחבה בכתב אישום זה, קיבל הנאשם 1 לידיו סך של 1,295,981 ₪ וניסה לקבל במרמה סכום של 78,445 ₪. הנאשם 2 קיבל במרמה סך של 1,177,512 ₪ וניסה לקבל במרמה סכום של 16,804 ₪. הנאשמת 3 קיבלה במרמה סך של 1,123,375 ₪ וניסתה לקבל במרמה סכום של 49,301 ₪. הנאשם 4 קיבל במרמה סך של 650,800 ₪. כמו כן, כתוצאה ממעשי הזיוף קיבלו הנאשמים 1-3 בצוותא חדא, סכום של לפחות 1,000,000 ₪.**
5. הנאשם 1 מעולם לא הוכשר והוסמך לשמש כעורך דין. חרף האמור, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, התחזה כעורך דין בפני קורבנות ההונאה, והנאשמים 2-3 התייצגו בכזב לאנשים שונים, זאת לשם הצלחת מעשי ההונאה ולצורך הצגתם כמעשים לגיטימיים וחוקיים.
6. זאת ועוד, כמפורט בכתב אישום זה, הנאשמים 1-3 הסתייעו באנשים שונים להם גישה לסניפי דואר ולפרטי כרטיס אשראי בתמורה כספית למעשיהם.
7. להלן ענפי המרמה שבהם עסקו הנאשמים, יחד ולחוד, כפי שיפורט בכתב האישום:
8. **סוג המרמה הראשון** עניינו בהקמת מערך זיוף רישיונות נהיגה בהיקפים גדולים שהקימו הנאשמים 1-3, בשיתופו של יואל בהלקר, הכל כמפורט באישום התשיעי. נהגים שרישיונות נשלל ונהגים אשר מעולם לא הוציאו רישיון נהיגה קיבלו לידם רישיונות נהיגה מזויפים הנחזים להיות רישיונות תקינים היוצאים דרך קבע ממשרד הרישוי. הנאשמים 1-3 הוסיפו נופך שנחזה להיות חוקי ואמין לעסקאות האמורות תוך הצגתם כעורכי דין, אנשי עסקים, עובדי משרד הרישוי ואזרחים עובדי משטרה.
9. **סוג המרמה השני**, עניינו בהשגת רכבים בדרכים שאינן חוקיות ומכירתם לאחר. המעשים התאפיינו בשכפול לוחית הזיהוי של רכב השייך לקורבן ההונאה, חיבורו לרכב שהתקבל על ידם במרמה, ומכירת רכב זה בזהות קורבן ההונאה. בכך, נהנו מקבלת התמורה בגין מכירתו. במקרה אחר, השיגו לידם רכב בדרך של הקמת הלוואה של שם קורבן ההונאה, וסחרו ברכב לשם מכירתו, הכל כמפורט באישום החמישי.

10. **סוג המרמה השלישי**, עניינו בהונאת בעלי עסק שונים העוסקים במכירת בשר, כמפורט באישום השישי. במסגרת מרמה זו, הוצגו הנאשמים בזהות בדויה, וביצעו הזמנה של עשרות קילוגרמים של כבד אווז. מיד בסמוך להזמנה, נשלח מסמך מזויף המלמד על העברה בנקאית שבוצעה כביכול, ובתמורה קבלת הסחורה ללא תשלום עבורה.

11. **סוג המרמה הרביעי** מאופיין בהונאה באמצעות שימוש בכרטיסי אשראי השייכים לאחרים, ללא ידיעתם, כמפורט באישום השביעי. שגרת חייהם של הנאשמים הייתה רוויה בשימוש בכרטיסים אלו, החל ממסעדות ובתי מלון ועד לתחנות דלק והזמנות מתנת למשפחה וחברים מכספי אחרים.

12. **סוג המרמה החמישי** מאופיין בהונאת קורבנות שונים להם בעיות בתחום התעבורה. במסגרת מרמה זו, הנאשם 1 התחזה לעורך דין בעל קשרים, ובצוותא חדא עם נאשמים 2-3, הציגו מצג שווא בפני אנשים שונים על כך שביכולתם לבצע עבורם שירותים שונים, תמורת עמלות וכן להפחית חובות ותשלומים, להנפיק רישיונות נהיגה, כשהם יודעים שאין כוונתם ובאפשרותם לבצע שרות כלשהו לו התחייבו, והכל תוך הסתרת זהותם האמתית.

אישום ראשון- הונאת חברות "אלדן" ו "אלבר"- רכבים מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... ו- (לנאשמים 1-4)

(פלא 534127/22, 552817/22)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. חברות "אלדן" ו"אלבר" הן חברות העוסקות במכירה והשכרת רכבים, בליסינג פרטי ובליסינג תפעולי.
3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 21.9.22, קשרו קשר הנאשמים 1-4 לשלוח את ולדימיר אליוסוב (להלן: "ולדימיר") לבצע שתי עסקאות ליסינג פרטי ובמסגרתן הזמנת שני רכבים מסוג מאזדה CX5 מחברות אלדן ואלבר.
4. הנאשמים עשו כן בכוונה לשלול שלילת קבע את כלי הרכב האמורים. הנאשמים קשרו קשר לקבל את הרכבים לידם, לחבר להם לוחית זיהוי מזויפת הנמצאת בידם, למכרם תוך התחזות לבעלי הרכב החוקיים ולקבל במרמה תמורה כספית עבורם, הכל כמפורט באישומים 2-3.
5. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, ביום 21.9.22 נשלח ולדימיר, בהוראת הנאשם 4, אל חברת אלדן לשם חתימה על הסכם ליסינג פרטי.
6. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, הציג ולדימיר מצג שווא כי כלי הרכב נועד עבורו בעוד בפועל הוא נועד להעברה לנאשמים 1-4.

7. לשם קבלת הרכב האמור, ולדרישת אלדן, הציג ולדימיר שלושה תלושי שכר מזויפים ולפיהם הוא עובד בחברת "בר יזמות", חברה שאינה קיימת בפועל, ומשתכר בסכום של כ-13,000 ₪. מסמכים אלו סופקו לולדימיר על ידי הנאשם 4. בנוסף, ולדרישת החברה כאמור, הציג ולדימיר מסמכים אמיתיים שלו שכללו דפי פירוט חשבון עו"ש וטופס בדבר היעדר תביעות ביטוח. בעקבות הצגת המסמכים המזויפים ומצג השווא ולאחר תשלום מקדמה בסך 11,900 ₪, קיבל ולדימיר לרשותו **כלי רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ...**
8. ביום 28.9.22 נשלח ולדימיר בהוראת הנאשם 4 אל חברת **אלבר** לשם חתימה על עסקת ליסינג פרטי.
9. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, הציג ולדימיר מצג שווא כי כלי הרכב נועד עבורו בעוד בפועל הוא יועד להעברה לנאשמים 1-4.
10. לשם קבלת הרכב האמור, ולדרישת אלבר, הציג ולדימיר, שלושה תלושי שכר מזויפים לפיהם הוא עובד בחברת "בר פלאח יזמות", חברה שאינה קיימת בפועל, ומשתכר בסכום של כ-13,000 ₪. מסמכים אלו סופקו לולדימיר על ידי הנאשם 4. בנוסף, ולדרישת החברה כאמור, הציג ולדימיר מסמכים אמיתיים שלו שכללו דפי פירוט חשבון עו"ש. בעקבות הצגת המסמכים המזויפים ומצג השווא ולאחר תשלום מקדמה בסך 7,500 ₪, קיבל ולדימיר לרשותו **כלי רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ...**
11. לאחר מספר ימים מיום קבלת הרכבים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העבירם ולדימיר לידיו של הנאשם 4, אשר העבירם לנאשמים 1-3, הכל בכוונה לשלול את כלי הרכב שלילת קבע.
12. לאחר קבלת הרכבים, פעלו הנאשמים 1-4 בצוותא חדא לשם מכירת הרכב וחלוקת הרווחים בגין תמורתם.
13. כך, קיבל לידיו ולדימיר, והעביר לנאשמים 1-4, שני כלי רכב ששווי כל אחד מהם הוא 175,900 ₪.
14. כתוצאה מהצגת מצגי השווא, שגובו במסמכים מזויפים והוצגו על ידי ולדימיר בהוראת הנאשמים, הונחה דעת נציגי חברות אלדן ואלבר כי ולדימיר יכול לעמוד בתשלומים החודשיים הנדרשים על ידם, וכי מדובר בעסקה תקינה לחלוטין. משכך, מסרו לולדימיר את הרכבים. **הנאשמים קיבלו לידם במרמה שני כלי רכב ששוים הכולל הוא 351,800 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.**
15. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, שימוש באדם אחר לשם הסוואת מעורבותם, המשמעות הנגזרת במישור האזרחי בהקשר סוגיית הבעלות כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון של בעל שיקול הדעת ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.

16. במעשיהם המתוארים, נטלו הנאשמים, בצוותא חדא, את כלי הרכב של אלדן ואלבר ללא הסכמתם כשבכוונתם לשלול אותם שלילת קבע ולזכות בתמורתם.
17. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.
18. הנאשמים עשו שימוש בתלושי השכר המזויפים, באופן שולדימיר הציגם מול חברות ההשכרה, בודעם כי הם מזויפים.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – 2 עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **גניבת רכב** - 2 עבירות לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
3. **שימוש במסמך מזויף**- 2 עבירות לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

אישום שני- הונאת א.מ.וע.א.מ - רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... (לנאשמים 1-4)

(פלא 5434/23)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי והאישום הראשון מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. בין החודשים ספטמבר- אוקטובר 2022, פעלו הנאשמים 1-4 בצוותא חדא לשנות את זיהויו של כלי הרכב הגנוב מסוג מאזדה שמספרו ... ומקורו בחברת אלדן (להלן: "הרכב הגנוב"), כמפורט באישום הראשון.
3. לצורך כך, הנאשמים תרו אחר כלי רכב הזהה בסוגו ובמראהו לכלי הרכב הגנוב ומצאו כלי רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... השייך לא.מ. (להלן: "המתלוננת").
4. המתלוננת היא הבעלים החוקי של כלי הרכב מיום 7.6.22, מעולם לא מכרה את כלי הרכב שלה ולא תכננה לעשות כן.
5. לשם קידום הקשר, שכפלו הנאשמים את לוחית הזיהוי של רכבה של המתלוננת וחיברוה לרכב הגנוב, זאת לשם סחר ברכב הגנוב וטשטוש עקבותיו.
6. הנאשמים נקטו פעולות לצורך מכירת כלי הרכב הגנוב בהקדם, תוך התחזות הנאשם 1 כעורך דין, יצרו קשר עם אנשים שונים, תושבי באקה אל גרביה, וביניהם מר פ.ע (להלן: "פ.ע"), תושב העיר, אשר הפנה אותם לע.א.מ (להלן: "המתלונן").

7. ביום 21.10.22, הגיעו הנאשמים 2-3 לעיר מגורי המתלונן בבאקה אל גרביה ונפגשו עמו לצורך קידום מכירת הרכב. על מנת להסוות את זהותם ופועלם, ולצורך חיזוק מצג השווא, הנאשמת 3 הציגה עצמה, הן בפני המתלונן והן בפני פקידת הדואר, כ"א.מ.", בעלת הרכב, ובכך התחזתה למתלוננת. כמו כן, במסגרת מצג השווא, הציגה הנאשמת 3 תעודה זהות מזויפת עם תמונתה ופרטי המתלוננת. הנאשם 2 הציג עצמו בשם "דני", זאת על מנת לטשטש את זהותו.
8. באותו היום, בנוכחות המתלונן ונאשמים 2-3, בוצעה העברת בעלות של כלי הרכב על שמו של המתלונן. לשם השלמת הליך רכישת כלי הרכב, שילם המתלונן סכום של 150 ₪ עבור העברת הבעלות בסניף הדואר בבאקה אל גרביה.
9. מיד בסמוך לכך, הנאשמים 2-3 קיבלו לידם מאת המתלונן סכום של 149,000 ₪ בעבור מכירת כלי הרכב הגנוב, כשהוא נושא לוחית זיהוי עם מספר הרישוי שבבעלות המתלוננת.
10. כך, מן הצד האחד רכבה של המתלוננת נותר אצלה, אך הבעלות במשרד הרישוי על כלי רכבה אינה שלה עוד, ומן הצד האחר המתלונן נותר עם כלי הרכב הגנוב שבבעלות חברת אלדן, על אף ששילם עבורו את סכומו המלא.
11. כתוצאה ממצג השווא, הונחה דעת המתלונן כי הנאשמת 3 היא בעלת הרכב החוקית, ומשכך סבר כי מדובר בעסקת מכר תקינה. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים 1-4 במרמה סכום של 149,000 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.**
12. בעקבות מצג השווא אף הונחה דעת פקידת הדואר כי בעסקה לגיטימית וחוקית עסקין, ומשכך אפשרה את העברת הבעלות.
13. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, שימוש בפרטי אדם בלא רשותו והתחזות לו, המשמעות הנגזרת במישור האזרחי בהקשר סוגיית הבעלות כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון של בעל שיקול הדעת ופגיעה באמון הציבור בתקינות שוק כלי הרכב.
14. במעשיהם המתוארים, הנאשמים 1-4, בצוותא חדא, התייצגו בכזב כא.מ, זאת בכוונה להונות ולשוות נופך חוקי ואמין למעשים.
15. בעשותם כן, הנאשמים זייפו את כלי הרכב הגנוב הנחזה להיות רכב שאינו, בכך שסימנוהו בלוחית זיהוי שאינה מתאימה לו, והציגוהו באופן העשוי להיחזות כשייך למתלוננת, זאת בכוונה למכרו ולקבל בעבורו תמורה כספית. בנוסף הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת, זאת על מנת שתתאפשר העברת הבעלות ברכב, הכל בנסיבות מחמירות.
16. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.

17. הנאשמים עשו שימוש בלוחית הזיהוי המזויפת, באופן שתלוח על גבי הרכב וכן עשו שימוש בתעודת הזהות המזויפת בכך שהציגוה בסניף הדואר ולמתלונן, בידעם כי הם מזויפים.
18. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו סימן זיהוי של רכב, באופן שתלו לוחית זיהוי זהה השייכת לאחר על הרכב הגנוב.
19. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת וכן את לוחית הרישוי של רכבה הקשורים לבעלות הרכב, כדי להקל על ביצוע עבירת המרמה.
20. במעשיהם המתוארים, הנאשמים זייפו במרמה סימן המשמש לזיהוי רכב והשתמשו בו.
21. במעשיהם המתוארים, הנאשמים 1-4, בצוותא חדא, עסקו בידועין במכירת הרכב הגנוב.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. התחזות כאדם אחר – עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין.
3. זיוף בנסיבות מחמירות – עבירה לפי ס' 418 סיפא לחוק העונשין.
4. זיוף בכוונה לקבל דבר – 2 עבירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
5. שימוש במסמך מזויף – 2 עבירות לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
6. זיוף סימני זיהוי של רכב – עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.
7. זיוף מסמך – עבירה לפי סעיף 413ח לחוק העונשין.
8. זיוף סימן המשמש לזיהוי רכב – עבירה לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
9. מסחר ברכב גנוב – עבירה לפי סעיף 413יא לחוק העונשין.

אישום שלישי- הונאת ר.ב.ע.ומ.ע - רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... (לנאשמים 1,2,4)

(פלא 5075/23)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי והאישום הראשון מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. בין החודשים ספטמבר- נובמבר 2022, פעלו הנאשמים 1,2 ו-4, בצוותא חדא, לשנות את זיהויו של כלי הרכב הגנוב מסוג מאזדה שמספרו ... ומקורו בחברת אלבר (להלן: "הרכב הגנוב"), כמפורט באישום הראשון.
3. לצורך כך, הנאשמים תרו אחר כלי רכב הזהה בסוגו ובמראהו לכלי הרכב הגנוב ומצאו כלי רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... השייך לר.ב.ע. (להלן: "המתלונן 1").

4. המתלונן הוא הבעלים החוקי של כלי הרכב מיום 18.9.22, מעולם לא מכר את רכבו ולא תכנן לעשות כן.
5. לשם קידום הקשר, שכפלו הנאשמים את לוחית הזיהוי של רכבו של המתלונן וחיברוה לרכב הגנוב, זאת לשם סחר ברכב הגנוב וטשטוש עקבותיו.
6. במסגרת המאמצים שהפעילו הנאשמים לצורך מכירת הרכב הגנוב, פרסמו נאשמים 1 ו-2 את הרכב עם לוחית הזיהוי המזויפת למכירה באתר "יד 2".
7. בעקבות הפרסום, התקשר מר ע.מ. (להלן: "המתלונן 2") והתעניין ברכישת הרכב.
8. ביום 4.11.22 הגיע הנאשם 2 אל העיר יפו למפגש עם המתלונן 2 לשם מכירת כלי הרכב הגנוב. על מנת להסוות את זהותו ופועלו, הנאשם 2 הציג עצמו בפני המתלונן 2 כר.ב.ע, בעל הרכב, ובכך התחזה למתלונן 1. במהלך הפגישה, ולבקשת הנאשם 2, סיכמו הצדדים על תשלום של 150,000 ₪ בעבור מכירת הרכב. הנאשם 2 הציב כתנאי לביצוע העסקה כי התשלום יבוצע במזומן בלבד. באותו יום מסר המתלונן 2 לנאשם 2 סכום של 10,000 ₪ מזומן לבקשתו.
9. ביום 6.11.22, נפגש המתלונן 2 בשנית עם הנאשם 2 ומסר לו סכום של 138,000 ₪ במזומן. באותו היום, בנוכחות המתלונן 2, בוצעה העברת הבעלות משמו של המתלונן 1 לשמו של המתלונן 2. גם בעת העברת הבעלות בסניף הדואר בעיר בת ים, הנאשם 2 הציג עצמו כ"ר.ב.ע", בעל הרכב, ובכך התחזה למתלונן 1. כמו כן, במסגרת מצג השווא, הציג הנאשם 2 תעודת זהות מזויפת עם תמונתו ופרטי המתלונן 1.
10. לשם השלמת הליך רכישת הרכב, שילם המתלונן סכום של כ- 60 ₪ עבור העברת הבעלות בסניף הדואר.
11. מספר ימים לאחר שהרכב נקנה על ידי המתלונן 2, יצר עמו קשר נאשם 2 וביקש שישלם את הסכום החסר בסך 2,000 ₪ בתיאום מול הנאשם 1, תוך שנאשם 2 מציג את הנאשם 1 כ"שיי", אחיו של הנאשם 2.
12. ביום 14.11.22, לאחר תיאום מול הנאשם 1, העביר המתלונן 2 סכום נוסף בסך 2,000 ₪ באמצעות משיכה בכספומט ללא כרטיס העברה.
13. כך, מן הצד האחד כלי הרכב של המתלונן 1 נותר אצלו, אך הבעלות במשרד הרישוי על כלי הרכב אינה שלו עוד, ומן הצד האחר המתלונן 2 נותר עם הרכב הגנוב שבבעלות חברת אלבר, על אף ששילם עבורו את סכומו המלא.
14. כתוצאה ממצג השווא, הונחה דעת המתלונן 2 כי הנאשם 2 הוא בעל הרכב החוקי, ומשכך סבר כי מדובר בעסקת מכר תקינה. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים 1, 2 ו-4, בצוותא חדא, במרמה סכום של 150,000 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.**

15. בעקבות מצג השווא אף הונחה דעת פקיד הדואר כי בעסקה לגיטימית וחוקית עסקינן, ומשכך התאפשרה העברת הבעלות.
16. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, שימוש בפרטי אדם בלא רשותו והתחזות לו, המשמעות הנגזרת במישור האזרחי בהקשר סוגיית הבעלות כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון של בעל שיקול הדעת ופגיעה באמון הציבור בתקינות שוק כלי הרכב.
17. במעשיהם המתוארים, הנאשמים 1,2 ו-4, בצוותא חדא, התייצגו בכזב כר.ב.ע, זאת בכוונה להונות ולשוות נופך חוקי ואמין למעשים.
18. בעשותם כן, הנאשמים זייפו את כלי רכב הנחזה להיות רכב שאינו, בכך שסימנוהו בלוחית זיהוי שאינה מתאימה לו, והציגוהו באופן העשוי להיחזות כשייך למתלונן 1, זאת בכוונה למכרו ולקבל בעבורו תמורה כספית. בנוסף הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו את תעודת הזהות של המתלונן, זאת על מנת שתתאפשר העברת הבעלות ברכב, הכל בנסיבות מחמירות.
19. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.
20. הנאשמים עשו שימוש בלוחית הזיהוי המזויפת, באופן שתלוה על גבי הרכב וכן עשו שימוש בתעודת הזהות המזויפת בכך שהציגוהו בסניף הדואר ולמתלונן 1, בידעם כי הם מזויפים.
21. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו סימן זיהוי של רכב, באופן שתלו לוחית זיהוי זהה השייכת לאחר על הרכב הגנוב.
22. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו את תעודת הזהות של המתלונן 1 וכן את לוחית הרישוי של רכבו הקשורים לבעלות הרכב, כדי להקל על ביצוע עבירת המרמה.
23. במעשיהם המתוארים, הנאשמים זייפו במרמה סימן המשמש לזיהוי רכב והשתמשו בו.
24. במעשיהם המתוארים, הנאשמים 1,2 ו-4, בצוותא חדא, עסקו בידועין במכירת הרכב הגנוב.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **התחזות כאדם אחר** – עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין.
3. **זיוף בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי ס' 418 סיפא לחוק העונשין.

4. זיוף בכוונה לקבל דבר- עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
5. שימוש במסמך מזויף- עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
6. זיוף סימני זיהוי של רכב- עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.
7. זיוף מסמך- עבירה לפי סעיף 413ח לחוק העונשין.
8. זיוף סימן המשמש לזיהוי רכב- עבירה לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
9. מסחר ברכב גנוב- עבירה לפי סעיף 413יא לחוק העונשין.

אישום רביעי- הונאת ו.נ.וע.ק- רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... (לנאשמים 1-3)
(פלא 485924/22)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 27.10.22, היה מצוי ברשותם של הנאשמים 1-3 רכב מסוג מאזדה CX5, שמקור הגעתו אליהם לא ידוע במדויק למאשימה.
3. הנאשמים פעלו, בצוותא חדא, כדי לשנות את זיהויו של כלי רכב המאזדה. לצורך כך, תרו הנאשמים אחר כלי רכב הזהה בסוגו ובמראהו לרכב שברשותם ומצאו רכב מסוג מאזדה CX5 מ.ר. ... השייך לו.נ. (להלן: "המתלוננת").
4. המתלוננת היא הבעלים החוקי של כלי רכבה מיום 13.1.22. מעולם לא מכרה את כלי רכבה ולא תכננה לעשות כן.
5. לשם קידום הקשר, שכפלו הנאשמים את לוחית הזיהוי של כלי רכבה של המתלוננת וחיברוה לכלי הרכב הגנוב, זאת לשם סחר בכלי הרכב הגנוב וטשטוש עקבותיו.
6. פ.ע (להלן: "פ.ע") משמש כמנהל עבודה בשוק הצמיגים בבאקה אל גרביה תחת המעסיק ע.ק (להלן: "המתלונן").
7. הנאשמים 1-3 קשרו קשר להציע שירותי עריכת דין, תוך שהנאשם 1 יתחזה כעורך דין וכך יקבלו במרמה סכומים רבים בעבור שירותים שמציעים בכזב.
8. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, החל מסופו של חודש ספטמבר 2022, ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, החליטו הנאשמים לעשות שימוש בזהותו של א.ז (להלן: "א.ז"), ולהשתמש בשמו כעורך דין. לשם כך, הציג עצמו הנאשם 1, בפני פ.ע והמתלונן, כעורך דין שי העובד יחד עם עורך דין א.ז.
9. א.ז אינו עורך דין במקצועו, מעולם לא גבה תשלומים עבור מתן שירותי עריכת דין, ומעולם לא יצר קשר ולא נפגש עם המתלונן, פ.ע או מי מטעמם.

10. פ.ע והמתלונן פנו לנאשם 1, בכובעו כעורך דין, לצורך השבת רישיון הנהיגה של פ.ע שהיה מצוי בשלילת רישיון באותה עת. הנאשם 1, בצוותא חדא עם נאשמים 2 ו-3, אף הציע ליתן שירותים משפטיים נוספים לפ.ע, דוגמת טיפול באישור עבודה לפועל מהשטחים וטיפול בחוב מע"מ, תוך מצג שווא כי בהבטחות חוקיות עסקינן. בעבור השירותים המשפטיים, גבו הנאשמים במרמה מהמתלונן, באמצעות פ.ע, סכום כולל של כ-95,000 ₪, כשרובו שולם במזומן, לבקשת הנאשם 1.

11. במסגרת הקשר, הנאשם 1, יחד עם נאשמים 2 ו-3, פגשו בפ.ע מספר פעמים. הנאשם 2 הציע עצמו כ"יוסי" מטעמו של עו"ד א.ז, והנאשמת 3 הציעה עצמה כ"אלונה", פקידתו של עו"ד שי. הנאשמת 3 אף הגיעה לעיר מגוריו של פ.ע לגבות כספים בשמו ולשלם בסניף הדואר עבור חוב מע"מ שהיה קיים לפ.ע. לאחר מספר ימים התברר כי השיק שבאמצעותו שילמה חזר.

12. לאחר זמן מה, ומשלא עמד הנאשם 1 בהתחייבויותיו בקשר לשירותים המשפטיים שהציע ואף קיבל תמורה בעבורם, כאמור, הציע הנאשם 1 לפ.ע כי ימכור למתלונן את כלי הרכב מסוג מאזדה שבבעלותו בתמורה לתוספת של 50,000 ₪ לסך של 95,000 ₪ ששולם עד לשלב זה. פ.ע את עדכן את המתלונן בהצעה זו, והוא נענה לה בחיוב.

13. במסגרת בקשר ולשם קידומו, ביום 26.10.22, הגיע הנאשם 2 לעיר מגורי המתלונן בבאקה אל גרביה על מנת להראות למתלונן את הרכב שעתיד להימכר לו, תוך שהציג עצמו כ"יוסי".

14. ביום 26.10.22, בטרם בוצעה העברת בעלות ולצורך חיזוק מצג השווא, איתר הנאשם 1 את מר מ.נ, בן זוגה של המתלוננת, והציג עצמו כמי שמעוניין ברכישת הרכב וכחלק מבירור זה, שאל האם הרכב משועבד. משנענה בשלילה, נחה דעתו כי מתאפשרת העברת הבעלות המתוכננת.

15. יום למחרת, ביום 27.10.22, הגיעו הנאשמים 2-3 לעיר באקה אל גרביה על מנת לגבות את התשלום המוסכם ולבצע העברת בעלות על שמו של המתלונן.

16. על מנת להסוות את זהותם ופועלם, ולצורך חיזוק מצג השווא, הנאשמת 2 הציעה עצמה, בפני המתלונן ובפני פקידת הדואר, כ"ו.נ", בעלת הרכב, ובכך התחזתה למתלוננת. כמו כן, במסגרת מצג השווא, הציעה הנאשמת 3 תעודת זהות מזויפת עם תמונתה ופרטי המתלוננת.

17. משכך, ביום 27.10.22, בנוכחות המתלונן ונאשמת 3, כשהנאשם 2 ממתין מחוץ לסניף הדואר, הועברה הבעלות על כלי הרכב מסוג מאזדה על שמו של המתלונן, כאשר כלי הרכב האמתי נותר בידי המתלוננת.

18. לאחר העברת הבעלות, מסר המתלונן סכום של 30,000 ש"ח במזומן לנאשמים 2 ו-3. המתלונן ביקש להעביר את היתרה בגובה 20,000 ₪ בהעברה בנקאית. נאשם 2 סירב לתשלום שאינו במזומן. הנאשמים 2-3 ברחו עם כלי הרכב שמכרו למתלונן ועם מלוא התמורה שקיבלו.
19. כך, מן הצד האחד רכבה של המתלוננת נותר בידה, אך הבעלות על רכבה אינה עוד שלה, ומן הצד האחר המתלונן נותר בלא רכב, על אף ששילם עבורו סכום של 125,000 ₪.
20. כתוצאה ממצג השווא, הונחה דעת המתלונן כי הנאשם 1 הוא עורך דין במקצועו, ויטפל עבור עובדו פ.ע בכל הנדרש בצורה חוקית. כמו כן, עקב מצג השווא, הונחה דעת המתלונן כי הנאשמת 3 היא בעלת הרכב החוקית, ומשכך סבר כי מדובר בעסקת מכר תקינה. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים 1-3 במרמה סכום של 125,000 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.**
21. בעקבות מצג השווא אף הונחה דעת פקידת הדואר כי בעסקה לגיטימית וחוקית עסקין, ומשכך אפשרה את העברת הבעלות.
22. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, שימוש בפרטי אדם בלא רשותו והתחזות לו, המשמעות הנגזרת במישור האזרחי בהקשר סוגיית הבעלות כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון של בעל שיקול הדעת ופגיעה באמון הציבור בתקינות שוק כלי הרכב.
23. במעשיהם המתוארים, הנאשמים 1-3, בצוותא חדא, התייצגו בכזב כא.ז, והציגוהו כעורך דין. כמו כן, הנאשמת 3 התייצגה בכזב כו.נ, בעלת הרכב, כל זאת בכוונה להונות ולשוות נופך חוקי ואמין למעשים.
24. במעשיהם המתוארים, הנאשם 1, בצוותא חדא עם נאשמים 2-3, התחזו לעורך דין שי, זאת בכוונה להונות.
25. בעשותם כן, הנאשמים 1-3 זייפו רכב הנחזה להיות רכב שאינו, בכך שסימנוהו בלוחית זיהוי שאינה מתאימה לו, והציגוהו באופן העשוי להיחזות כשייך למתלוננת, זאת בכוונה למכרו ולקבל בעבורו תמורה כספית. בנוסף הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת, זאת על מנת שתתאפשר העברת הבעלות ברכב, הכל בנסיבות מחמירות.
26. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.
27. הנאשמים עשו שימוש בלוחית הזיהוי המזויפת, באופן שתלוחה על גבי הרכב וכן עשו שימוש בתעודת הזהות המזויפת בכך שהציגוהו בסניף הדואר ולמתלונן, זאת ביודעם כי הם מזויפים.

28. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו סימן זיהוי של רכב, באופן שתלו לוחית זיהוי זהה השייכת לאחר על רכב שאינו תואם.
29. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת וכן את לוחית הרישוי של רכבה הקשורים לבעלות הרכב, כדי להקל על ביצוע עבירת המרמה.
30. במעשיהם המתוארים, הנאשמים זייפו במרמה סימן המשמש לזיהוי רכב והשתמשו בו.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – 2 עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **התחזות כאדם אחר** – 2 עבירות לפי סעיף 441 לחוק העונשין.
3. **התחזות כעורך דין** – עבירה לפי סעיף 97(א) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.
4. **זיוף בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי ס' 418 סיפא לחוק העונשין.
5. **זיוף בכוונה לקבל דבר** – עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
6. **שימוש במסמך מזויף** – עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
7. **זיוף סימני זיהוי של רכב** – עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.
8. **זיוף מסמך** – עבירה לפי סעיף 413ח לחוק העונשין.
9. **זיוף סימן המשמש לזיהוי רכב** – עבירה לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

אישום חמישי- הונאת א.נ.א.ד, מכוניות ג., חברת מימון בקליק בע"מ וע.ק - רכב מסוג אאודי Q3

מ.ר ... (לנאשמים 1-3)

(פלא 3148/23, 579764/22)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. א.ב.ג (להלן: "א.ב.ג") וא.ג (להלן: "א.ג.") הם שותפים בבית עסק של מגרש רכבים הקרוי "מכוניות ג. בע"מ" הנמצא בעיר לוד.
3. ל.ג (להלן: "ל.ג."), בת זוגו של א.ב.ג, הייתה הבעלים הרשמי והחוקי של רכב מסוג אאודי Q3 מ.ר ...
4. חברת מימון בקליק בע"מ (להלן: "המתלוננת 1") היא חברה פרטית אשר עיסוקה הוא בתחום מתן ההלוואות צרכניות ללקוחות בבתי עסק לשם רכישת מוצר או שירות, לרבות כלי רכב שונים.

5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 19.12.22, קשרו הנאשמים 1-3 קשר לרכוש כלי רכב תוך הקמת הלוואת מימון על שמה של הגברת ר.ג.א.ד (להלן: "המתלוננת 2"), זאת ללא כוונה לשלם את תשלומי החזר ההלוואה. כמו כן, במסגרת הקשר, תכננו הנאשמים לשנות את זיהויו של הרכב ולמכרו תוך שימוש בלוחית זיהוי מזויפת.
6. לשם קידום הקשר הנ"ל, ביום 19.12.22, בצוותא חדא עם הנאשמים 1 ו-2, הנאשמת 3 יצרה קשר טלפוני עם אלי והתעניינה ברכב האאודי שבבעלות לג שפרסם למכירה באתר יד 2. כמו כן, התעניינה הנאשמת 3 בלקיחת הלוואת מימון לצורך רכישת הרכב.
7. לשם קידום הקשר הנ"ל, ביום 21.12.22 הגיעה הנאשמת 3 אל מגרש המכוניות שבניהול א.ג.ו.א.ב.ג והציגה עצמה בשמה של המתלוננת 2, ובכך התחזתה לה. בעת שהותה של הנאשמת 3 במגרש המכוניות, קיבלה שיחת טלפון מאת הנאשם 1, שהציג עצמו כשי פרץ, בן זוגה של המתלוננת 1 וביקש לקבל מימון מלא על הרכב, אך סורב.
8. ביום 22.12.22, טרם הקמת ההלוואה דרך המתלוננת 1, ולשם הסוואת מעשי המרמה, הציגה הנאשמת 3 בפני אלי והמתלוננת 1 את מסמכי הזיהוי של המתלוננת 2, ובפרט רישיון רכב, רישיון נהיגה ותעודת זהות מזויפת עם תמונתה הנושאת את פרטי המתלוננת. בנוסף, הנאשמת 3 מסרה תלושי שכר מזויפים הנחזים להיות של עובדת הנושאת את שם המתלוננת 2 של המעסיק, חברת ".....".
9. לצורך תשלום עמלה בגין פתיחת תיק אצל המתלוננת 1, מסרה הנאשמת 3 את פרטי כרטיס האשראי השייך למתלוננת 2. הכרטיס חויב.
10. יובהר, המתלוננת 2 מעולם לא נפגשה עם אלי, לא רכשה את רכבה של לג ולא תכננה לעשות כן.
11. משנחה דעת המתלוננת 1, עקב מצג השווא שהוצג לה אשר גובה במסמכים מזויפים תוך התחזות למתלוננת 2, אושרה הקמת ההלוואה בסך 248,000 ₪, ב-60 תשלומים חודשיים, כאשר סך הסכום שהיה לשלם עד לסוף התקופה הוא 352,630 ₪.
12. הנאשמת 3 חתמה חתימה הנחזית להיות של המתלוננת 2 על הסכם הקמת ההלוואה, וכפועל יוצא על התחייבותה לעמוד בתשלומים. כמו כן, במעמד האמור, מסרה פרטי חשבון שאינם שייכים למתלוננת 2 לשם גביית החיוב החודשי.
13. בנוסף, משנחה דעת א.ג. כי הנאשמת 3 היא המתלוננת 2, נחתם הסכם רכישה של כלי הרכב בין לג לנאשמת 3 תמורת סכום כולל של 298,000 ₪.
14. הנאשמת 3, בצוותא חדא עם הנאשמים 1 ו-2, שילמה סכום של 37,000 ₪ במזומן.
15. בנוסף, בהמשך לעסקה שנעשתה, נדרשה הנאשמת 3 לשלם מקדמה של 13,000 ₪.

16. לאחר ששוחחה טלפונית עם הנאשם 1, מסרה הנאשמת 3 את פרטי כרטיס האשראי של המתלוננת 2. לאחר שחיוב הכרטיס בסכום של 13,000 ₪ מכרטיס זה כשל, ביקשה לשלם בחלוקה ל-2 כרטיסי אשראי, מכרטיס המתלוננת 2 סכום של 6,500 ₪, וסכום נוסף זהה מכרטיס האשראי השייך לע.ק (להלן: "המתלונן").

17. עקב מצג השווא, ביום 22.12.22 הועברה הבעלות בכלי הרכב על שמה של המתלוננת 2.

18. לאחר יומיים, בוטלו העסקאות על ידי חברת האשראי שבוצעו מכרטיסי האשראי האמורים. נוכח האמור, יצר א.ב.ג קשר עם הנאשם 1, כשי פרץ, ומסר לו כי הכרטיסים מהם בוצעו העסקאות גנובים ובכוונתו לפנות למשטרה. עקב כך, שלח הנאשם 1 אל א.ב.ג אסמכתא בדבר העברה בנקאית אל חשבון הבנק שלו, שכעבור זמן מה התבררה כמזויפת.

19. נוכח האמור, הנאשמים, מתוך הסכום הנקבע, שילמו סכום של 285,000 ₪, כאשר סכום של 13,000 ₪ לא שולם.

20. לאחר מספר ימים, פנה הנאשם 1 אל א.ב.ג, כשי פרץ בן זוגה של המתלוננת. הנאשם 1 הציג עצמו כמקורב למשפחת אברג'יל. משפחת אברג'יל ידועה כמשפחת פשע. הנאשם 1 טען כי הרכב נמכר להם במחיר יקר ממחיר השוק, ודרש שתבוצע העברה בנקאית לחשבון הבנק שלו בסך 15,000 ₪, זאת תוך 10 דקות.

21. הנאשמים ביצעו תשלומים נוספים הקשורים לכלי הרכב שרכשו על שם המתלוננת 2 מכרטיס האשראי השייך למתלונן, דוגמת ביטוח חובה לרכב וביטוח שירותי דרך בסך 1,357 ₪ ו-1,160 ₪ בהתאמה.

22. לשם קידום הקשר ומכירת כלי הרכב, מספר ימים לאחר קבלת כלי הרכב לידם, ביום 26.12.22, פנתה הנאשמת 3 אל חנות השלטים גורדון לשם הדבקת מדבקת "למכירה" על גבי הרכב. הנאשמת הציגה עצמה כ"דנה פרץ" ובעבור השירות אותו קיבלה, שילמה מכרטיס אשראי השייך לש.ח.פ (להלן: "ש.ח.פ") ללא ידיעתה והסכמתה, סכום של 60 ₪.

23. א.ג (להלן: "א.ג") הוא הבעלים החוקי של כלי רכב מסוג אאודי Q3 מ.ר. הרכב זהה בסוגו ובמראהו לכלי הרכב שנלקח על יד נאשמים 1-3 ממגרש המכוניות.

24. לשם קידום הקשר למכירת הרכב וטשטוש עקבותיו, החליפו הנאשמים 1-3 את לוחית הזיהוי של כלי הרכב מסוג אאודי ללוחית זיהוי מזויפת הנושאת את מספר כלי הרכב של א.ג.

25. הנאשמים פרסמו את כלי הרכב מסוג אאודי למכירה באתר יד 2. לשם כך, פרסמו את תמונת רכבו של א.ג כשהוא מופיע בה, כשמטרתם הייתה מכירת הרכב וקבלת התמורה בגינו.

26. הנאשם 2 שוחח עם מספר אנשים אשר התעניינו ברכישת הרכב, תוך הצגתו כ"אדי", הבעלים החוקי של הרכב והציג להם את מסמכי הרכב.
27. כתוצאה ממצג השווא, הונחה דעת המתלוננת 1, א.ב.ג. ו.א.ג. בדבר אמיתות המסמכים שהציגה הנאשמת 3 וכי הנאשמת 3 היא המתלוננת 2, ומשכך אפשרו את עסקת מכירת הרכב והקמת הלוואת המימון. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים, בצוותא חדא, במרמה רכב שהיה עליהם לשלם בגינו סכום של 352,630 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.**
28. כתוצאה ממצג השווא, התאפשרו התשלומים השונים במרמה מכרטיסי האשראי השייכים למתלוננת 2, למתלונן ולש.ח.פ. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים, בצוותא חדא, במרמה סכום של 15,577 ₪.**
29. בעקבות מצג השווא אף הונחה דעת פקיד הדואר כי בעסקה לגיטימית וחוקית עסקין, ומשכך התאפשרה העברת הבעלות על שמה של המתלוננת 2 והונחה דעת חברת הביטוח כי הנאשמת 3 היא הבעלים הרשמי והנכון של כלי הרכב ולכן אפשרו את ביטוחו של כלי הרכב.
30. הנאשמים 1-3, בצוותא חדא, ניסו לקבל במרמה את תמורת כלי הרכב עת הציעוהו למכירה, תוך שהציגו אותו ככלי רכב בבעלות אדם אחר.
31. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, שימוש בפרטי אדם בלא רשותו והתחזות לו, המשמעות הנגזרת במישור האזרחי בהקשר סוגיית הבעלות כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון של בעל שיקול הדעת ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.
32. בעשותם כן, הנאשמים זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת 2, את תלושי השכר, זאת על מנת שתתאפשר העברת הבעלות ברכב ותוקם ההלוואה על שם המתלוננת 2. בנוסף, הנאשמים זייפו רכב הנחזה להיות רכב שאינו, בכך שסימנוהו בלוחית זיהוי שאינה מתאימה לו, והציגוהו באופן העשוי להיחזות כשייך לא.ג., זאת בכוונה למכרו ולקבל בעבורו תמורה כספית.
33. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה בשוק הרכבים.
34. הנאשמים עשו שימוש בתעודת הזהות המזויפת בכך שהציגוהו בפני א.ג. והמתלוננת 1, וכן בעת העברת הבעלות. בנוסף, הנאשמים עשו שימוש בלוחית הזיהוי המזויפת, באופן שתלוה על גבי הרכב, זאת על מנת למכרו.
35. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, זייפו סימן זיהוי של רכב, באופן שתלו לוחית זיהוי זהה השייכת לאחר על רכב שאינו תואם.

36. במעשיהם המתוארים, הנאשמים זייפו את תעודת הזהות של המתלוננת וכן את לוחית הרישוי של רכבו של א.ג. הקשורים לבעלות הרכב, כדי להקל על ביצוע עבירת המרמה.
37. במעשיהם המתוארים, הנאשמים זייפו במרמה סימן המשמש לזיהוי רכב והשתמשו בו.
38. הנאשמים, במעשיהם, עשו שימוש ברכיב חיוני של כרטיס חיוב לא הסכמת הבעלים.

ג. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – מספר עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**- עבירה לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.
3. **זיוף בנסיבות מחמירות**- 2 עבירות לפי ס' 418 סיפא לחוק העונשין.
4. **זיוף בכוונה לקבל דבר**- 2 עבירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
5. **שימוש במסמך מזויף**- 2 עבירות לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
6. **זיוף סימני זיהוי של רכב**- עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
7. **זיוף מסמך**- עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
8. **זיוף סימן המשמש לזיהוי רכב**- עבירה לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]
9. **שימוש ברכיב חיוני** – עבירות לפי ס' 40(א)(2) לחוק שרותי תשלום התשע"ט-2019.

אישום שישי- כבד אווז (לנאשמים 1-3)

(פלא 524702/22, 534003/22, 526834/22, 536094/22)

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו קשר הנאשמים 1 ו-3 לבצע הזמנה של עשרות ק"ג של כבד אווז מבתי עסק שונים מבלי לשלם עבור הסחורה, תוך שימוש בזהות בדויה.
3. לשם קידום הקשר, הנאשם 1 פנה טלפונית אל בתי עסק השונים, תוך הצגתו כאיש העסקים "שי פרץ" מחברת הבניה "...". הלכה למעשה, לא קיים כל קשר בין הנאשם 1 לחברת הבניה.
4. הנאשם 1 הזמין עשרות ק"ג של כבד אווז, בטענות שווא כי ההזמנה היא לצורך אירועים שונים. הנאשם 1 הבטיח לבעלי העסק כי יבצע העברה בנקאית בסכום מוסכם, ויעביר דרך אפליקציית הוואטסאפ אסמכתא לביצוע התשלום.

5. לאחר שיחת הטלפון, הנאשם 1 שלח לבתי העסק אסמכתא מזויפת על ביצוע העברה בנקאית הנחזית להיות מחשבון חברת "שי פרץ פרויקטים וייעוץ בע"מ" המצויה בבעלותו של מר שי פרץ לזכות חשבון בעל העסק.
6. מיד בסמוך לביצוע ההזמנה הטלפונית על ידי הנאשם 1, הגיעה לבית העסק הנאשמת 3 ברכב שכור על שמו של הנאשם 1 ונטלה את הסחורה.
7. כך, בין התאריכים 16.11.22 - 23.11.22, פנה הנאשם 1 אל ארבעה בתי העסק שונים, תוך הצגתו כ"שי פרץ". להלן פירוט העסקאות ומועדן:
- א. **ביום 16.11.22, בוצעה הזמנה מבית העסק "..." בעיר כפר סבא הנמצא בבעלותו של ס.ע.א.ח. הנאשם 1, תוך הצגתו כשי פרץ, קבלן בנייה, ביצע הזמנה של 44 ק"ג כבד אוויר עבור חתונת ביתו. הנאשמת 3 הציגה עצמה כחברה של בתו של שי. בעבור האסמכתא המזויפת שהעביר, קיבל הנאשם 1, בצוותא חדא עם הנאשמת 3, כבד אוויר בשווי 22,000 ₪.**
- ב. **ביום 20.11.22, בוצעה הזמנה מבית העסק "..." בעיר אופקים הנמצא בבעלותו של ש.מ. הנאשם 1 הציג עצמו כשי פרץ מחברת, ביצע שתי הזמנות של 40 ק"ג ו-28 ק"ג כבד אוויר. בעבור שתי האסמכתאות שהועברו, קיבל הנאשם 1, בצוותא חדא, עם הנאשמת 3 כבד אוויר בשווי 32,760 ₪.**
- ג. **ביום 21.11.22 בוצעה הזמנה מבית העסק "..." בעיר פתח תקווה הנמצא בבעלותו של י.פ. הנאשם 1 הציג עצמו כשי פרץ וביצע הזמנה של 50 ק"ג כבד אוויר. הנאשמת 3 הציגה עצמה כדנה לוי, גיסתו של שי פרץ. בעבור האסמכתא שהועברה, קיבל הנאשם 1, בצוותא חדא עם הנאשמת 3, כבד אוויר בשווי 19,656 ₪.**
- ד. **ביום 23.11.22 בוצעה הזמנה מבית העסק "..." בעיר אשדוד הנמצאת בבעלותו של א.א, להלן: "א.א.". הנאשם 1 הציג עצמו כשי פרץ מאחים פרץ ... וביקש הזמנת 50 ק"ג כבד אוויר לצורך חתונת אחותו. הנאשמת 3 הציגה עצמה כדנה. כתוצאה ממצג השווא שגובה במסמך מזויף בדמות אסמכתא מזויפת על ביצוע העברה בנקאית, קיבל הנאשם 1, בצוותא חדא עם הנאשמת 3, כבד אוויר בשווי 18,720 ₪.**
- ה. **ביום 23.11.22 בוצעה הזמנה מבית העסק "..." בעיר אשדוד הנמצאת בבעלותו של א.א. לאחר ההזמנה המפורטת בסעיף ד', בוצעה הזמנה טלפונית נוספת על ידי הנאשם 1, כשהוא מבקש 100 ק"ג כבד אוויר נוספים והסכים לשלם סכום גבוה יותר של 390 ₪ לקילו, במקום 320 ₪ שנגבו ממנו קודם. אילן הסכים שתבוצע הזמנה בדרך של העברת זה"ב בלבד. בעבור זו, הנפיק חשבונית בסך 31,941 ₪, אך הנאשם 1 לא הגיע לקחת את ההזמנה ולא העביר אסמכתא.**

8. הנאשמים 1 ו-3, בצוותא חדא, עשו שימוש בהעברה הבנקאית המזויפת, בכך שהציגו לבעלי העסק השונים, זאת על מנת לקבל את הסחורה. כתוצאה ממצג השווא, הונחה דעת בעלי העסק, כי בוצעה להם העברה כספית כשרה, ולכן אפשרו את מתן הבשר לנאשמת 3. כתוצאה מהאמור, **קיבלו הנאשמים 1 ו-3, בצוותא חדא, במרמה כבד אווז בשווי 93,136 ₪ וניסו לקבל במרמה כבד אווז בשווי 31,941 ₪.**
9. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, והתחזות לאדם אחר, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה והסתמכותם של אזרחים תמימים.
10. במעשיהם המתוארים, הנאשמים, בצוותא חדא, התייצגו ככזב כשי פרץ מחברת שי פרץ פרויקטים וניהול בע"מ, כל זאת בכוונה להונות.
11. הנסיבות המחמירות הן ריבוי מקרי הזיוף והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה.
12. הנאשמים עשו שימוש בהעברה הבנקאית המזויפת, בכך שהציגו לבעלי העסק השונים, זאת על מנת לקבל את הבשר.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – 4 עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**- עבירה לפי ס' 415 סיפא +25 לחוק העונשין.
3. **התחזות כאדם אחר** – 4 עבירות לפי סעיף 441 לחוק העונשין.
4. **זיוף בנסיבות מחמירות**- 4 עבירות לפי ס' 418 סיפא לחוק העונשין.
5. **שימוש במסמך מזויף**- 4 עבירות לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

אישום שביעי- הונאה בכרטיסי אשראי (לנאשמים 1-3):

א. העובדות:

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו קשר הנאשמים 1-3 לעשות שימוש בכרטיסי אשראי השייכים לאחרים, ללא ידיעתם, לצרכיהם האישיים.
3. לשם קידום הקשר, השיגו הנאשמים פרטי כרטיס אשראי שלא כחוק, בדרכים שונות שחלקן לא ידועות במדויק למאשימה.

4. בחלק מן המקרים, הנאשם 1 עשה שימוש בקשריו עם הגב' ל.מ (להלן: "ל.מ"), העובדת כנציגת מכירות בחברה פרטית המשווקת את מוצרי "HOT". ל.מ מסרה לנאשם 1 נתוני כרטיס אשראי של לקוחות חברת HOT המצויים במערכתם, זאת בתמורה לסכום של 500 ₪ עבור כל מספר כרטיס אשראי שהעבירה.
5. כך, במהלך השנים 2021-2022 בוצעו שימושים רבים באמצעות פרטי כרטיסי אשראי שונים מבלי שבעל הכרטיס ובעלי העסק בו בוצעו העסקאות ידעו את דבר התרמית.
6. בחלק מן המקרים, בוצעו הזמנות כאשר מי מהנאשמים נוכח בבית העסק ולעיתים בוצעו הזמנות טלפונית.
7. במספר מקרים, בוצעו ניסיונות לעשות שימוש בפרטי כרטיס אשראי גנובים שלא צלחו.
8. **לכתב אישום זה מצורף נספח ובו העסקאות שבוצעו במהלך השנים האמורות, פירוטן וסכומן.**
9. כתוצאה ממצגי השווא, הונחה דעת בעלי העסק, כי התשלומים באמצעות כרטיסי האשראי היו כשורה, ולכן אפשרו את מתן הסחורה או ביצוע השירות. כמו כן, בעלי הכרטיסים לא ידעו על ביצוע העסקה מכרטיסם, ולכן התאפשרה המרמה. כתוצאה מהאמור, כמפורט בטבלה, קיבלו הנאשמים 1-3, במרמה, בחלק מהמקרים בצוותא חדא ובחלקם לחוד, מוצרים ושירותים בשווי שונים. הנאשם 1 קיבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי 30,738 ₪ וניסה לקבל במרמה מוצרים ושירותים 36,504 ₪. הנאשם 2 קיבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי 19,905 ₪ וניסה לקבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי 16,804 ₪. הנאשמת 3 קיבלה במרמה מוצרים ושירותים בשווי 24,132 ₪ וניסתה לקבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי 17,360 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.
10. בנוסף, כתוצאה ממצגי השווא שהוצגו לא. וי., נהגי ההובלות, קיבלו הנאשמים 1-3 במרמה את שירות ההסעות שלהם בשווי 7,100 ₪ מבלי לשלם עבורו, הכל בנסיבות מחמירות.
11. הנאשם 1 ניסה לקבל במרמה מא., נהג ההובלות, סכום של 10,000 ₪, הכל בנסיבות מחמירות.
12. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לאורך תקופה ארוכה, התחזות לאדם אחר והמשמעות הנגזרת במישור האזרחי כתוצאה ממעשים אלו, הפרת האמון ופגיעה בלגיטימיות של פעילות עסקית תקינה והסתמכותם של אזרחים תמימים.
13. הנאשמים, בחלק מהמקרים בצוותא חדא ובחלק מהמקרים לחוד, במעשיהם, עשו שימוש ברכיב חיוני של כרטיס תשלום בנסיבות מחמירות.
14. הנסיבות המחמירות הן שימוש ברכיב חיוני במספר רב של כרטיסים, הפקת טובות הנאה משמעותיות מהמעשים וביצוע העבירות בתחכום שהקל באופן ניכר את ביצועה והקשה את גילוייה.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – מספר עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**- מספר לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.
3. **שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום**- מספר עבירות לפי סעיף 40(ג)(1)+(2)+(3) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט 2019.

אישום שמיני- מתן שוחד לפקידת דואר (לנאשם 1):

(פל"א 7973/23)

א. העובדות:

1. החלק הכללי מהווה חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. הנאשם 1, בתקופה שתחילתה מחודש 09/22 ועד לסוף שנת 2022, עמד בקשר הדוק עם הגב' ב.ח.ל (להלן: "ב.ח.ל"), שהינה קרובת משפחתו – בת דודו, בקשר לעבודתה כפקידה בדואר ישראל.
3. בתקופה הרלוונטית לאישום, עבדה ב.ח.ל בסניף דואר ישראל, בשכונת רמות בבאר שבע, כפקידה באשנב.
4. דואר ישראל הינו תאגיד ממשלתי בבעלות מלאה של מדינת ישראל, המספק שירותי דואר לכלל הציבור ומשכך, ב.ח.ל הינה עובדת ציבור.
5. הנאשם 1, ניצל את היות ב.ח.ל עובדת דואר ישראל, וביקש ממנה, במסגרת עבודתה, לבצע עבורו בדיקות שיעבוד לרכבים שאינם בבעלותו, על פי מספרי רישוי שיעביר לה, ולהנפיק רישיון רכב במידה ולא קיים סעיף שיעבוד על הרכב.
6. על פי נהלי דואר ישראל, בדיקת שיעבוד והנפקת רישיון רכב תיעשה בעבור בעל הרכב בלבד, תוך הזנת מספר ת.ז. וציון מועד קבלת הבעלות על הרכב.
7. על אף האמור, ב.ח.ל נענתה לבקשותיו של נאשם 1 (כאמור בסעיף 3 לעיל), והוא בתמורה נתן לה בעבור כל רישיון רכב שהנפיקה, סך של 500 ₪, ובסה"כ סך של 1,500 ₪.

8. במעשיו, נתן הנאשם 1 בשלוש הזדמנויות שונות שוחד לעובד ציבור כהגדרתו בסעיף 290(ב) לחוק העונשין, בעד פעולה הקשורה בתפקידו.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. מתן שוחד - 3 עבירות לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

אישום תשיעי- זיוף רישיונות זמניים (לנאשמים 1-3):

(פל"א 18455/23, 7319/23)

א. העובדות:

1. החלק הכללי מהווה חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. בין השנים 2021-2022, ובסמוך לכך, עסקו הנאשמים בצוותא חדא בזיוף רישיונות נהיגה זמניים (להלן: "רישיונות נהיגה") ותעודות משיט זמניות (להלן: "תעודות משיט"). עיקר עיסוקם של הנאשמים היה, זיוף רישיונות נהיגה.
3. במסגרת עיסוקם האמור, קשרו הנאשמים קשר עם מר' יואל בהלקר (להלן: "יואל"), אשר היה אמון על הזיוף בפועל. את מירב רישיונות הנהיגה המזויפים, זייפו הנאשמים בצוותא חדא באמצעות יואל.
4. תחילה, עסקו הנאשמים בזיופים של רישיונות נהיגה בלבד, ובהמשך, הרחיבו את עיסוקם, וזייפו גם תעודות משיט. את תעודות המשיט זייפו הנאשמים בצוותא חדא, באמצעות אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה.
5. את רישיונות הנהיגה הנפיקו הנאשמים, על גבי טפסים מקוריים וריקים של משרד הרישוי (טפסי רישיון נהיגה זמניים), אשר חלקם הושגו בדרכים שאינן ידועות למאשימה, וחלקם הושגו ע"י יואל – מסמכים שנטל ממשרד הרישוי, בזמן תקופת עבודתו שם כמאבטח, ומסמכים שנטל מדואר ישראל, עת ניקה את סניף הדואר, במסגרת עבודתו.
6. בתקופה הרלוונטית לאישום, זייפו הנאשמים כ- 100 רישיונות נהיגה ועשרות בודדות של תעודות משיט; באמצעות יואל, המזייף בפועל, ובאמצעות אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה.

7. הנאשמים זייפו רישיונות בעבור נהגים אשר נפסלו מלנהוג ע"פ החלטות שיפוטיות או מנהליות, הרחיבו לנהגים דרגה ברישיון נהיגה ואף הנפיקו רישיונות לאחריים שמעולם לא הוציאו רישיון נהיגה/ רישיון שיוט (להלן: "נהגים", "אחריים"), הכל על מנת שהנהגים יקבלו במרמה את הנחת דעת גורמי האכיפה כי יש להם רישיון.
8. נאשם 1 עמד בקשר רציף עם יואל, ועם המזייף שזהותו אינה ידועה למאשימה, העביר להם את פרטים ותעודות זיהוי של האנשים שבעבורם יש להנפיק רישיון מזויף - צילומי תעודת זהות, רישיונות נהיגה ועוד, וכן, נתן הנחיות ברורות באשר לנתונים שיופיעו על רישיון הנהיגה המזויף - וותק הנהיגה, תוקף הרישיון, דרגה, וכשדובר היה במי שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם, היה ממציא מספר רישיון.
9. נאשם 1 שלח את נאשמים 2 ו 3 לאסוף את רישיונות הנהיגה המזויפים, מהגורם המזייף בפועל, ולעיתים היה עושה כן בעצמו. נאשם 1 היה אחראי על חלוקת התשלום בין השותפים, והפרשת החלק הכספי לגורם המזייף – בד"כ כ – 1,000 ₪ לרישיון נהיגה.
10. נאשמים 2 ו-3 עסקו ב"שיווק העסק" - פנו ללקוחות פוטנציאליים והציעו את שירותם בעבור תמורה כספית, מסרו להם את הרישיונות המזויפים ואספו את הכסף.
11. כחלק ממערך הזיוף, יואל החזיק בביתו במדפסת מסוג HP, בכונן קשיח ובמחשב נייד, אשר שימשו את הנאשמים בהנפקת רישיונות הנהיגה המזויפים. יואל ייצר שבלנות באמצעות המחשב נייד, בהתאם לתבניות המופיעות על גבי טפסי רישיון הנהיגה המקוריים. לאחר שיואל הזין פרטי בעל הרישיון על השבלונה, בהתאם לפרטים ולהוראות שקיבל מהנאשמים, הוציאם להדפסה דרך מדפסת ה- HP. ההדפסה הייתה יוצאת על גבי טפסי רישיון הנהיגה הזמניים והמקורים של משרד הרישוי, שהשיג יואל, כאמור בסעיף 6 לעיל.
12. את הרישיונות המזויפים, מסרו הנאשמים לנהגים ולאחריים, שבעבורם הופק הרישיון המזויף, ובתמורה דרשו הנאשמים תשלום כספי הנע בין 10,000 ₪ ל-20,000 ₪ בעבור כל רישיון.
13. במעשיהם המתוארים לעיל, זייפו הנאשמים בצוותא חדא כ-100 מסמכים הנחזים להיות את אשר אינם – רישיונות נהיגה ומשיט תקינים שיצאו תחת משרדי המדינה האמונים על כך, בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות.

14. הנסיבות מחמירות מתבטאות, בריבוי המקרים, בתכנון, בתחכום, בסכומי הכסף הרבים שקיבלו, במשך הזמן, בהיותם של המסמכים מסמכים רשמיים ובסיכון הגלום בכך שהרישיונות המזויפים נמסרו לידי נהגים בלתי מורשים לנהוג בכלי רכב ובידי משיטים בלתי מורשים להשיט כלי שיט, בטיבם של מעשי הזיוף, ביצירת מסמכים המשמשים ליצירת מצג שווה בפני גורמי האכיפה ואחרים, בעניינם של כ-100 נהגים שאינם כשירים לנהוג, אם בשל שלילת רישיון ואם בשל העובדה כי אותם נהגים לא הוציאו רישיון נהיגה מעולם.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות** – 100 עבירות לפי סעיף 418 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

אישום עשירי- טיפול בנקודות ברישיון הנהיגה (לנאשמים 1-3):

(פל"א 9012/23, 7319/23)

א. העובדות

1. עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מכתב אישום זה.
2. במסגרת הקשר שקשרו הנאשמים באישום 4, פנו הם לנהגים שצברו נקודות ברישיון הנהיגה, והציגו עצמם, לרוב, כעורכי דין המתמחים בתחום. הנאשמים גבו כספים בסכומים שונים בעבור "הטיפול המשפטי". לעיתים, לאחר קבלת הכסף, הנאשמים "נעלמו" לנהגים מבלי לספק תמורה, וברוב המקרים סיפקו אסמכתאות מזויפות בדבר הפחתת הנקודות/ מחיקתן.
3. כך, בסמוך ליום 26.7.22, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר הנאשם 1 למר ח.מ (להלן: "המתלונן 1"), התחזה לעורך דין בשם שי, מסר כי פנה אליו דרך מעסיקו של המתלונן 1, ושאל אותו האם הוא מכיר אדם שיש לו דו"חות או נקודות ברישיון הנהיגה. מתלונן 1 השיב, שלבנו יש נקודות והנאשם 1 אמר כי הוא עורך דין ממשרד הרישוי ויוכל לסייע לו.
4. במהלך השיחה הטלפונית כאמור לעיל, ביקש הנאשם 1 סך של 13,500 ₪ בתמורה לטיפול בהורדת הנקודות מרישיון הנהיגה של בנו של המתלונן 1 והם החלו להתמקח על המחיר. בהוראת נאשם 1, שלח לו המתלונן 1, דרך יישומון "וואטסאפ", תמונה מלפנים ומאחור של רישיון הנהיגה של בנו ואת "דף מצב הנקודות ברישיון הנהיגה".

5. הנאשם 1, בשיחות הטלפוניות עם המתלונן 1, התעקש לקבל את הכסף במזומן. עוד באותו היום ולאחר כשעה, שלח הנאשם 1 את נאשם 2 למקום עבודתו של המתלונן 1, כדי שיגבה את התשלום בעבור "הטיפול המשפטי".
6. נאשם 2 הציג עצמו בפני המתלונן 1 בשם דני, חבר של עורך דין שי. המתלונן 1 מסר לנאשם 2 סך של 1,500 ₪ במזומן והנאשם 1 עזב את המקום.
7. ביום 16.7.22 הגיע הנאשם 2 למקום עבודתו של המתלונן כדי לגבות את שאר הכסף. המתלונן 1 לא הסכים לשלם לנאשם 2 עד שתבוצע הורדת הנקודות.
8. בשלב זה התקשר נאשם 2 לנאשם 1 בשיחת וידאו דרך יישומון "הוואטסאפ", וכינה אותו, במסגרת מצג השווא, כ"שי", ובנוכחות המתלונן 1, דיבר עם הנאשם 1 ומסר לו כי המתלונן לא מוכן לשלם עד שתושלם הורדת הנקודות. לשם הנחת דעתו של המתלונן 1, בו בזמן, שלח הנאשם 1 לנאשם 2, צילום של רישיון הנהיגה של הבן של המתלונן 1 ומסמך מזיוף הנחזה להיות מסמך של המשטרה שכותרתו "בקשה לביטול נקודות" על שמו של הבן של המתלונן 1.
9. המתלונן 1 חשד שמא מדובר במסמך מזויף, ושיתף את נאשם 2 בתחושותיו. נאשם 2 הסכים להצטלם עם המתלונן 1 ולבקשתו, וזאת כדי להניח דעתו כי בהתקשרות כשרה מדובר. לאחר צילום התמונה, שילם המתלונן לנאשם 2 סך נוסף של 5,000 ₪.
10. הנאשמים 1 ו-2 לא טיפלו בהורדת הנקודות, על אף שקיבלו סך כולל של 6,500 ₪, בעבור הטיפול כאמור.
11. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2022, בבית קפה בבאר שבע ברח' קרן היסוד, פנה אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה למר' מ.א (להלן: "המתלונן 2") ואמר לו כי הוא מכיר עורך דין "תותח" ומוכר בשם שי שעשוי לעזור למתלונן 2 עם הנקודות שצבר ברישיון הנהיגה שלו. המתלונן 2 מסר לאותו אדם את מספר הנייד שלו, כדי שיקשר בינו לבין עורך הדין שי.
12. עוד באותו היום קיבל המתלונן 2 שיחה לטלפון הנייד שלו מהנאשם 1 שהתחזה לעו"ד בשם שי. יוער, כי באותה תקופה היה המתלונן 2 שלול רישיון בשל עבירות תנועה רבות שביצע וצבירת נקודות בגין כך. במהלך השיחה הטלפונית הורה הנאשם 1 למתלונן 2 לשלוח לו תמונה של רישיון הנהיגה שלו והמתלונן עשה כן.
13. נאשם 1, לאחר שבתן את רישיון הנהיגה של המתלונן 2, דרש סך של 20,000 ₪ בעבור הטיפול ברישיון הנהיגה של המתלונן 2. המתלונן 2 לא הסכים לשלם את הסך האמור.

14. נאשם 1 שלח את נאשמת 3, להיפגש עם המתלונן 2 – בפעם הראשונה בכניסה ליישוב ערערה בנגב – הישוב בו מתגורר המתלונן 2, ובפעם השנייה בתחנת דלק בבאר שבע. בפגישות עם המתלונן 2 כאמור, הציגה עצמה הנאשמת 3 כפקידה של עו"ד שי, שנשלחה על ידו.

15. נאשמת 3, במהלך הפגישות, "שיווקה" את עו"ד שי ומסרה כי הוא מתעסק במספר תחומים – טיפול ברישיונות נהיגה וקנסות ומסרה כי עו"ד שי מעוניין במקדמה בסך 5,000 ₪ שתשולם במזומן בעבור הטיפול ברישיונו של המתלונן 2.

16. המתלונן 2 שילם לנאשמת 3, סך של 5,000 ₪ במזומן והיא עזבה את המקום. מיד לאחר מכן, ניתקו הנאשמים 1 ו 2 כל קשר עם המתלונן 2, והוא לא הצליח להשיגם. המתלונן 2, שילם סך של 5,000 ₪, תוך הצגת מצג שווא כי הבעיה ברישיון הנהיגה שלו תטופל.

17. בסמוך לחודש 03/22, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביצע מר' א.א (להלן: "המתלונן 3") התקנת חלונות בביתו של הנאשם 1, בו מתגורר בשכירות בכתובת: שדרות ..., באר שבע. הנאשם 1 והמתלונן סיכמו על תשלום סך של 9,500 ₪ בעבור ביצוע העבודה.

18. במהלך העבודה של מתלונן 3 בביתו של הנאשם 1, פנה אליו האחרון ושאל אותו האם יש לו בעיות כלשהן ברישיון הנהיגה והמתלונן 3 השיב כי הוא צבר נקודות. על כן, הציע הנאשם 1 למתלונן 3 כי יטפל בנקודות שצבר ברישיונות הנהיגה שלו ובכך יתקזז התשלום בעבור התקנת החלונות. המתלונן 3 הסכים להצעה של הנאשם 1 ולא קיבל תשלום בעבור עבודת ההתקנה, וזאת עקב מצג השווא שהנאשם 1 יפתור את בעיית הנקודות ברישיון הנהיגה שלו כהבטחתו.

19. הנאשם 1 לא טיפל בנקודות. על כן, תוך הצגת מצג שווא, קיבל לידיו הנאשם 1 סך של 9,500 ₪.

20. כתוצאה ממצגי השווא, הונחה דעת המתלוננים כי העסקאות כשרות ולגיטימיות וכי תטופל בעיית הנקודות שצברו לחובתם, ומשכך העבירו את התמורה הכספית. במעשיהם האמורים, קיבלו הנאשמים 1-3, במרמה את הסכומים הבאים: נאשם 1 21,000 ₪ מתוכם 9,500 ₪ לבד והשאר בצוותא חדא, נאשם 2 6,500 ₪ בצוותא חדא, נאשמת 3 5,000 ₪ בצוותא חדא, הכל בנסיבות מחמירות.

21. הנסיבות המחמירות הן היקף המרמה ותחכומה, ריבוי המקרים והתפרשותם לארוך תקופה ארוכה, התחזות לאדם אחר ובפרט לעורך דין והפגיעה בהסתמכות אזרחים תמימים.

22. במעשיהם המתוארים, הנאשם 1, בצוותא חדא עם הנאשמים 2-3, התחזו לעורך דין, זאת בכוונה להונות.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – 3 עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **התחזות כעורך דין**- עבירה לפי סעיף 97(א) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

עדי תביעה

...

צליל זנטי, עו"ד

עוזרת ראשית לפרקליט מחוז- פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

נועם להב, עו"ד

עוזרת לפרקליט מחוז- פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

באר-שבע יום חמישי ד' שבט תשפ"ג

26 ינואר 2023

פמ"ד 767/23

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה